

בס"ד

עבודת קודש

במשניות פסחים

פרק: ז'

5

צדיק'ל! לפניך שאלות, (זהירות, הן קצת מטעות), כתוב לידן כן או

כן או לא!

	האם מותר לצלות את הפסח על שפוד מעץ של תפוחים ?
	האם מותר לצלות את הפסח על שפוד מברזל ?
	האם את הכרעיים ובני המעיים נותנים בשעת הצלייה לתוך גוף הקרבן, לכו"ע ?
	האם לת"ק אסור לצלות את הפסח על האסכלא בכל אופן ?
	האם בנגע הפסח בחרסו של תנור, יטול את מקומו ?
	האם בנטף מרטבו על הסולת, יקמוץ את מקומו ?
	האם בסך את הפסח בשמן של תרומה, יש הבדל מי הם המנויים ?
	האם בסך את הפסח בשמן מעשר שני, יש בעיה לאכלו ?
	האם קרבן הפסח נמנה בין החמשה דברים שבאין בטומאה ואין נאכלין בטומאה ?
	האם בנטמא החלב והבשר קיים, זורק את הדם (והקרבן כשר) ?
	האם הטעם של התשובה הקודמת שכתבת, הוא משום שעיקר קרבן הפסח הוא לאכילת אדם ?
	האם בקרבן שלמים (למשל), כשנטמא הבשר והחלב קיים, זורקין את הדם ?
	האם בכל אופן כשנטמא קהל גדול מעם ישראל, עושים את הפסח בטומאה ?
	האם בנודע לאחר זריקת הדם שהוא טמא, הציץ מרצה ?
	האם "הציץ מרצה", פירושו: שהציץ שעל הכה"ג מרצה ומכשיר את הקרבן, וא"צ לעשות פסח שני ?
	האם הנזיר ועושה הפסח, דינם שוה בנטמא הדם ולא נודע עד הזריקה ?
	האם "טומאת התהום", פירושו: טומאת מת שלא ידע בה אדם קודם לכן ?
	האם יש הבדל בין טומאת הגוף לטומאת התהום אם הציץ מרצה או לא ?
	האם אלו שאינם צייקנין (קמצנים) שורפין את הפסח שנטמא שלם או רובו על גגותיהן מעצי עצמן ?
	האם הצייקנין שהתירו להם לשרוף גם בנטמא מעוטו או בנותר מעצי המערכה, הוא משום שנמנעו מלשרוף בכלל ?
	האם הפסח שיצא מחוץ לירושלים או שנטמא, שדינו שישרף מיד, הוא גם בט"ו ?
	האם "תעובר צורתו", פירושו: שימתין עד שיהיה נותר ורק אח"כ ישרפנו ?
	האם בנטמאו הבעלים או שמתו, תעובר צורתו וישרף ויתקלקל הבשר, בששה עשר, לכו"ע ?
	האם שריפת העצמות והגידין והנותר דוחים את השבת והיו"ט ?
	האם יש חלקים בבשר קרבן הפסח שאסור לאוכלו, אע"פ שהוא רך ?

	האם יש הבדל בשבירת עצם מקרבן הפסח, בין קרבן טהור לטמא, אם לוקה ארבעים ?
	האם במוקדשין צריך להיזהר בשבירת עצם ?
	האם עובי חומת ירושלים נחשב לירושלים, לענין דין היוצא ?
	האם המדובר בשתי חבורות שהיו אוכלות בבית אחד וכו', הוא בקרבן פסח אחד ?
	האם הטעם בסגירת פיו של השמש בשעה שעומד למזוג, הוא כדי שלא יחשדוהו שהוא אוכל עם החבורה השניה ?

צפנת פענח

לכו"ע = _____ . לת"ק = _____ . הכה"ג = _____
 וא"צ = _____ . אח"כ = _____
 והיו"ט = _____
 אע"פ = _____ . וכו' = _____

מד"ט

סנדר! לפניך טבלת "מעשה דין טעם".
 הנשלח ליד כל מעשה את הדין והטעם לפי מחסו המילים להכרתך

- על פרק ז' -

הטעם	הדין	המעשה	
ואסור משאר _____, משום שמוציאים _____, והוי ליה "בשל מבושל במים", אבל ענף של רימון _____ מוציא מים.	שפוד של _____	סוג השפוד שבו תוחבים את הפסח בשעת צלייתו	יא טז
הוא _____ סובר שזה נראה _____.	לרבי יוסי הגלילי: נותן _____ (בתוך גוף הקרבן)	מקום הכרעיים ובני המעיים בשעת הצליה	
משום שהוא סובר שזה כמו _____, שמתבשלים הכרעיים ובני המעיים _____, כמו בתוך סיר.	לרבי עקיבא: _____ אותן _____ לו (על השפוד)		
משום שאז _____ צלי _____, אלא צלי של _____.	_____	צליית הפסח על שפוד מתכת	יז טח

<p>משום שאז _____ צלי _____, אלא צלי של _____.</p>	<p>על אסכלא סתומה וחלקה - _____</p>		<p>צליית הפסח על אסכלא</p>	<p>י, טז</p>
<p>וזזה דווקא _____ הבשר נוגע באסכלא, ולכן, הוי צלי _____. ועל זה מביא רבי צדוק מעשה מרבן _____ שאמר _____ עבדו: "צא וצלה לנו את הפסח על האסכלא".</p>	<p>על אסכלא מנוקבת - _____</p>			
<p>משום שהמקום שנגע _____ נצלה מחומו של החרס, _____ הוי צלי _____.</p>	<p>_____ את מקומו</p>		<p>נגע הבשר בחרסו של תנור</p>	
<p>ולא מספיק _____, משום שהרוטב נבלע _____ הבשר, ואותו הבשר נצלה _____ שהתחמם מחומו של החרס.</p>	<p>_____ את מקומו</p>		<p>נטף מרטבו על החרס וחזר עליו (על הבשר)</p>	
<p>המדובר הוא בסולת _____, שהרוטב נצלה מחומה של _____, ואותו הרוטב אסור לאכול, שכן אינו צלי _____, לכן צריך _____ את מקומו.</p>	<p>_____ את מקומו</p>		<p>נטף מרטבו על הסולת</p>	
<p>משום _____ לצלות את הפסח במי פירות (כמו שלמדנו בפרק ב' משנה ח'), וכאן הרי מדובר _____, שמותרים בשמן _____.</p>	<p>_____</p>		<p>סך את הבשר בשמן תרומה</p>	
<p>משום _____ בשמן _____, ומשום שזה עדיין _____ הצלייה, די בשטיפה _____, שכן השמן _____ נבלע בתוך</p>	<p>אם חי הוא - (כלומר, שסך את השמן על הבשר קודם הצלייה), _____</p>			<p>אם חבורת כהנים</p> <p>אם חבורת ישראלים</p>

<p>הבשר, ואחר השטיפה _____ את הבשר.</p>				
<p>משום שהשמן נבלע _____ הבשר, כשהוא סך אותו על בשר צלוי, ולכן, _____ מספיק לשטוף אותו, אלא צריך _____ את הבשר החיצון.</p>	<p>ואם צלי הוא - את _____ _____</p>			
<p>משום _____ פודין ואין מוכרין מעשר _____ בירושלים.</p>	<p>יעשנו _____ על בני _____ (כלומר, אסור לו לתבוע מבני החבורה את מחיר השמן)</p>		<p>סך את הבשר בשמן של מעשר שני</p>	
<p>נלמד מפסוקים שרק קרבן של _____ נדחה מחמת _____, אבל אין קרבן _____ נדחה מחמת _____.</p>	<p>1. _____, 2. _____, _____, 3. _____, 4. _____, _____, 5. _____</p>		<p>הקרבנות הבאין בטומאה, ואין נאכלין בטומאה</p>	<p>י, טזחט</p>
<p>משום שעיקר מצות קרבן פסח הוא _____, ולכן, אף שהם _____ אוכלים את הקרבן.</p>	<p>_____ בטומאה _____ בטומאה</p>		<p>הקרבת הפסח כשרוב עם ישראל טמאים</p>	
<p>משום שעיקר מצות קרבן פסח הוא _____, וכאן הרי לו בשר לאכול, שכן _____.</p>	<p>_____ את הדם</p>		<p>נטמא בשר הפסח והחלב קיים (לא נטמא)</p>	
<p>שכן הבשר _____, ולא _____, ויכול לאכול.</p>	<p>_____ את הדם</p>		<p>נטמא החלב של הפסח והבשר קיים</p>	<p>י, טזחט</p>
<p>משום שעיקר הקרבן _____ רק אכילת _____ אלא גם לאכילת _____, ולכן, זורקים את הדם כדי להתירו, או להקריב על</p>	<p>_____ את הדם</p>		<p>במוקדשין - בין שנטמא הבשר והחלב קיים ובין שנטמא החלב והבשר קיים</p>	

	המזבח את _____ (כשהבשר נטמא והחלב קיים) או להתירו לאכילת _____ (כשהחלב נטמא והבשר קיים).		
י, טזחט	המדובר הוא דווקא על טומאת _____, וכנ"ל במשנה ד'.	1. נטמא _____ או _____, 2. _____ טמאים, _____ טהורים.	מתי מקריבין את הפסח בטומאה
	משום שהתרת הפסח _____, הוא דווקא _____ הקהל נטמא, או _____ כולם נטמאו.	נטמא _____ הקהל	מתי אין מקריבין את הפסח בטומאה, אלא עושין פסח שני
י, טזחט	משום דכתיב (תצוה כ"ח): "והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים", מכאן שהציץ מרצה ומכפר על העון של הקרבת הקדשים הטמאים _____ נודע עליהם טומאתם מקודם.	_____ מרצה שהקרבן יהיה _____ (אף על פי שהפסח אסור באכילה) _____ מפסח שני	קרבן הפסח וקרבנות הנזיר שנזרק דמם, ואחר כך נודע שהם טמאים (או הבשר או הדם)
	משום שאמרו: הציץ מרצה על טומאת _____, ואין הציץ מרצה על טומאת _____.	_____ הציץ מרצה, והקרבן _____, ובקרבן פסח, צריכים הבעלים להביא פסח _____, ובקרבנות נזיר, צריך _____ להביא שוב קרבנותיו ולהתחיל שוב ימי נזירותו	קרבן הפסח וקרבנות הנזיר שנזרק דמם, ואחר כך נודע שהבעלים היו טמאים
	הלכה למשה מסיני היא, שהציץ מרצה על טומאת _____, אף שהוא טומאת _____.	_____ מרצה והקרבן _____	הביא פסחו או קרבנות נזירותו, ואחר כך נודע שנטמא טומאת התהום (טומאה שלא נודעה בכלל - לאף אחד - מקודם, והיה מוסתר מעין כל כתהום)
י, טזחט	שורפו דווקא לפני _____ (בית המקדש) כדי _____ על כך שלא נזהר _____ יטמא.	_____ אותו לפני _____	נטמא (הפסח) שלם או רובו
	כדי _____ לבייש את מי _____ לו כסף לקנות עצים, התירו לכולם לקחת מעצי _____	מעצי _____	

	כיון _____ פשע כל כך, שרק _____ נטמא, רצו _____ בית דין לביישם על כך.	אנשים רגילים שורפין אותו _____ או על _____ מעצי _____	ט טזחט טזחט נטמא מיעוטו, והנותר	
	כיון שחוששים שמא משום _____ לא ישרפו אותו כלל, התירו להם לשרפו מעצי _____ - לפני _____.	והצייקנין (הקמצנים) שורפין אותנו לפני _____		
	משום שהפסול הוא _____ הקרבן, לכן, ישרפנו _____.	מִיד _____	הפסח שיצא (מחוץ לחומות) או שנטמא ב"ד	
	כיון _____ הפסול _____ הקרבן, אלא בדבר אחר, לכן לשרפו מיד, אלא יחכה עד שיהא _____, ואז ישרפנו (רק שאז אינו יכול לשרפו, כיון שאז הרי הוא יום טוב, ואסור לשרוף קדשים ביו"ט).	לתנא קמא: _____ צורתו (ישתנה צורתו, היינו, שמחכים עד שיהיה נותר) וישרף _____ עשר	ט טזחט נטמאו הבעלים, או שמתו	
	לפי _____ לו אוכלין, שכן נטמאו או מתו, ולכן, הוי כמו שיש פסול _____ הקרבן.	לרבי יוחנן בן ברוקה: אף זה _____ מיד		
	שורפין את הקדשים ביום _____.	עשר _____	י טזחט מתי שורפין את העצמות והגידין והנותר של הפסח	
	לפי _____ דוחין לא את _____ ולא את _____.	עשר _____	י טזחט אם חל ששה עשר להיות בשבת	
	כיון שבשור _____ אפשר לאוכלו על ידי _____ הרבה, מותר הוא בגדי _____ אפילו על ידי _____.	יאכל בגדי _____ (על ידי צלי) ואפשר להימנות על כך, ויוצאין ידי חובת הפסח	יא טזחט כל הנאכל בשור הגדול (על ידי שליקה ובישול הרבה) כגון: ראשי כנפיים והסחוסים	
	משום שנאמר (בהעלותך ט): "ועצם _____ ישברו בו".	הרי זה _____ ארבעים		השובר את העצם בפסח הטהור
	א. דכתיב (שמות יב): "לא תותירו _____	לוקה ארבעים		המותיר בטהור

<p>ממנו עד בוקר, והנותר ממנו עד בוקר באש תשרופו", ויש כאן הניתק _____, כלומר, שכתוב כאן _____ אחר _____ תעשה, שאם עברת על הלאו של _____ תותירו, קיים את העשה של _____ תשרופו ואינך לוקה, ב'. משום שזה _____ שאין בו _____, וכל לאו שאין בו מעשה _____ לוקין עליו.</p>			
<p>נלמד מהפסוק: "ועצם לא ישברו בו", דדווקא בפסח _____ אסור לשבור _____, מה שאין כן בפסח _____.</p>		<p>והשובר בטמא</p>	
<p>כיון שאבר שיצא מחוץ _____ טעון _____, לכן, באבר שיצא מקצתו צריך _____ את החלק שיצא, וכיון שמדובר בקרבן פסח _____ לשבור בו _____, וכאן הרי אין צורך לשרוף רק _____ מהאבר, לכן צריך לעשות כפי שמופיע בדין.</p>	<p>_____ עד שמגיע _____, _____ עד שמגיע _____ (ואת כל העצם עם חתיכת הבשר הטמא יוציא וישרוף)</p>	<p>אבר (מהפסח) שיצא מקצתו (שיצא בערב פסח מחוץ לחומת ירושלים או שיצא בליל ט"ו מחוץ למקום חבורתו)</p>	<p>ד"י טמא</p>
<p>משום _____ בו משום _____ העצם.</p>	<p>_____ בקופיץ (בסכין) לתוך העצם, _____ את החלק _____</p>	<p>אבר מהמוקדשין שיצא מקצתו</p>	
<p>דנחשב _____.</p>		<p>מן האגף (עובי פתח השער שבחומה) ולפנים (ממקום נקישת הדלת ולפנים)</p>	<p>ד"י טמא</p>
<p>דנחשב _____ מירושלים.</p>		<p>מן האגף ולחוץ (ממקום נקישת הדלת ולחוץ)</p>	<p>טמא</p>

דנחשב _____ .	_____	החלונות, ועובי החומה (בגג החומה)	
משום שמותר _____ התחלת _____ להתחלק _____ חברות, ואפילו שעושים היכר שהם נחלקו לשניים על ידי שמפריד ביניהם, מכל מקום מותר.	אלו _____ את _____ הילך _____, ואלו _____ את _____ הילך _____, והמיחם _____	שתי חברות שהיו אוכלות בבית אחד	ג'י טזטט
הוא צריך _____ את _____ כדי שלא יראה _____ עם החבורה השניה, וגם צריך _____ כך למקומו, כדי שבני חברתו _____ שלא _____ כלל עם בני החבורה השניה.	_____ את _____ ומחזיר את _____ (בפה סגור), עד שמגיע אצל _____ ואוכל	כשהשמש (של שתי החבורות) עומד למזוג (לחבורה השניה)	
אף _____ בני החבורה צריכים להיות עם פניהם לחבורה, מכל מקום התירו _____ שמתביישת _____ נגד חברותיה ובני משפחתה, להפוך את _____ ולאכול לצד שכנגד.	_____ פניה _____	והכלה	

מחסן מילים להכתבה								
שלמי	צלי	מחוצה	לחזור	יקלוף	ונאכל	היום	בששה	אדם
שמותר	קהל	מיד	לחם	יקמוץ	וקולף	הכהנים	בתוך	אין
שני	קופץ	מים	לטבי	יראו	ושורף	הלחם	בתוכו	אינו
שעירי	קוצץ	מיעוט	לירושלים	ישרף	זבחי	המיחם	גגותיהן	אכל
ששאר	קיים	מיעוטו	לכלה	ישרפו	זורק	המערכה	גמליאל	אסור
שתי	קמצנותם	מעשה	לסגור	כאוכל	חבורתו	הסולת	דמים	אש
תולין	ראשי	מת	לעצם	כבישול	חדשים	העומר	האימורים	בא
תעובר	רובו	מתכת	לעשה	כלחוץ	חותך	העצים	האכילה	באמצע
תרומה	רותחת	נותר	לפני	כלפנים	חצי	הפנים	הבירה	באש
	רמון	נטמא	לפרק	כשר	טוב	הציץ	הגדול	בגוף

	שאינ	עצם	לקלוף	כשרוב	טומאה	הרך	הגוף	בחצרותיהן
	שאסורים	עצמן	לקמוץ	לא	טמאים	השבת	הדם	בחרס
	שבירת	פיו	לשתי	לאו	יאכלו	התהום	הופכין	בטומאה
	שהכהנים	פניה	לתונן	לאכילה	ידחנו	ואוכלין	הופכת	בישול
	שורפין	פניהם	מהרוטב	לביישו	יחיד	ואוכלת	החבורה	בכהנים
	שיצא	פניו	מותר	לוקה	יטול	והקהל	החיצון	במים
	שלא	ציבור	מזבח	לחוץ	יצלו	ולא	הטהור	בשבעה

בהצלחה